

PŘÍBĚHY z RADNICE

2014–2018

Slovo šéfredaktora:

Politika jsou společné příběhy.

Období voleb je časem zvýšeného užívání osobních zájmen. Stále více slyšíme a používáme zájmen „já a my“ v protikladu k „vy a oni“ v hodnocení minulosti i v projektech do budoucnosti. Nic ale není vzdálenějšího pravdě, než tento koncept dělení společnosti. Dobrá politika, stejně jako dobrá rodina, nebo škola, je výsledkem budování vztahů, nikoli jejich destrukce, či jejich popírání.

Čtete noviny s příběhy o cestě klubu KDU-ČSL a nezávislých společně s občany ke zdařilým projektům. Vždy měly své aktivní hráče i staty a samozřejmě také protihráče. Nikdy by se však dílo nepodařilo, nebýt jeho základu v rostoucím vědomí společného cíle.

Pluralita názorů je věcí dobrou, stejně jako vzájemná kontrola a konkurence politických stran. Nikdy však nesmí být potlačen společný smysl konání. Vydejme se tedy na cestu některých příběhů posledních čtyř let.

Josef Cuhra,
kandidát na místostarostu

Vážení občané Prahy 5,

sousedé z Barrandova, Cibulek, Dívčích hradů, Hlubočep, Hřebenek, Jinonic a Starých Butovic, Košíř, Malvazinek, Motola, Radlic, Smíchova a Zlíchova. Praha 5 je rozlehlá a členitá a každá její komunita má trochu jiné starosti. To respektujeme a tak vznikl náš volební program. Naši kandidáti jsou ze všech částí Prahy 5 a jsou zárukou, že Váš hlas bude v jejím zastupitelstvu slyšet.

Nejsme nepopsaný list papíru, máme za sebou čtyři roky práce v zastupitelstvu. Posuďte, jestli jsme to dělali dobře nebo špatně. Na našich stránkách www.praha5.kdu.cz najdete příběhy, které o tom vyprávějí.

Naleznete zde volební program pro naši městskou část a její lokality. Psali ho naši kandidáti, kteří dobře znají své bydliště, své sousedy a chtějí prospět své komunitě. Nevnímají tuto činnost jako politický podnik, ale jako poslání.

Praha 5 se musí rozvíjet v zájmu svých obyvatel. Pravým opakem je, když nová výstavba parazituje na naší infrastruktuře a současně chodíme kolem prázdných a chátrajících domů. Když kulturní dům městské části, hrdá a krásná stavba smíchovských občanů, je mrtvý, chátrající a neslouží účelu, ke

kterému byl postaven. Oživme společně význam slova „obecní“. Takovým má být Národní dům na Smíchově. Všestranný rozvoj obce pamatuje na dopravu, sport, životní prostředí, vzájemnou solidaritu, dostupné bydlení, kvalitní školství. Chceme, aby děti sousedů byly spolužáky a ti pak v budoucnu dobrými a vzdělanými sousedy. To je základ každé dobré obce, to je náš společný cíl. K tomuto cíli vede také společná cesta a uplynulé čtyři roky ukázaly, že tato cesta je schůdná a smysluplná.

Seznamte se s naším programem, seznamte se s našimi kandidáty a dejte kandidátce KDU-ČSL a nezávislí svůj hlas. A určitě přijďte 5. a 6. října k volbám do zastupitelstva Prahy 5.

Vít Šolle,
kandidát na starostu

Žijeme zde společně

Co nás spojovalo a spojuje

Kampaň v roce 2014 byla v mnoha obvodech Prahy podobná. Předznamenala zúčtování s obdobím uzavřenosti radnic, které vedlo k téměř úplnému bipolárnímu vidění komunální politiky v osudné perspektivě: my – občané a oni – samospráva a radnice. V programu KDU-ČSL a nezávislých v Praze 5 jsme tenkrát stanovili nutnost najít společný pozitivní cíl. Téma, které nás spojuje. Mezigeneračně, v různých sociálních skupinách a životních situacích. Volba padla jednoznačně na školství. Věříme, že to byla úvaha správná a ověřili jsme si, že byla i úspěšná. Prvním krokem byla definice programu. Základní školství jako rovná šance pro všechny, postavené na principu vzájemné kooperace mezi zřizovatelem, řediteli a učiteli a rodinami a žáky. S vědomím společného cíle a nezbytnosti otevřených a dobrých vztahů. Dalším nutným krokem byla volba vhodného kandidáta na místostarostu zodpovědného za školství. Hledali jsme profesionála z oboru, pro kterého bude politika v určité míře riskantní obětí, protože se zřekne zajištěné pedagogické kariéry. Ale jenom ten, kdo dokáže mnohé obětovat, může také mnohé získat a dát. Mgr. Vít Šolle toto kritérium splnil. Vyměnil velmi úspěšnou kariéru ředitele školy za nejistou pozici komunálního politika v příslovečně politicky drsné Praze 5. Neudělal chybu a školství v Praze 5 získalo po letech churavění profesionální záštitu na radnici. Posuďme sami z příběhu obnovy základní školy Žvahov.

Po 60 letech v novém plášti.

Příběh školy Pod Žvahovem

Po volbách, když už byla dohoda o koalici, zazvonil telefon. Bylo to pozvání k ohni v areálu školy Pod Žvahovem, který pořádá Taneční centrum Praha. O nějaký den později v našem zastupitelském klubu KDU-ČSL jednáme o tom, že v Hlubočepích je velký zájem rodičů, aby Pod Žvahovem byla obnovena základní škola uzavřená před 10 lety. Tak začal můj nejdelší příběh ve funkci radního pro oblast školství. Ustavující zastupitelstvo proběhlo 20. listopadu a hned začátkem prosince proběhlo první setkání s rodiči usilujícími o obnovu školy. Již 16. prosince přijala rada MČ můj předklad záměru znovuotevření školy od 1. září 2015. Zápis bude již v lednu, minimálně musí být zapísáno 17 dětí. Ještě mezi svátky ale není rozhodnuto, kdo se úkolu chopí. Je jasné, že škola musí zahájit jako detašované pracoviště. Jak prozíravé bylo, že jsem hned po jmenování navštívil všech 25 ředitelů a na základě získaných znalostí se rozhodl požádat o tento nelehký úkol paní ředitelku Mgr. Libuši Daňhelkovou ZŠ a MŠ Kořenského. Váhala, nejprve odmítla, ale pak (na štěstí) přijala. Otevřít znovu školu není, prakticky ani administrativně, jednoduchý úkol.

Zanedbanost objektu i zahrady byla zcela patrná. Měli jsme pouze šest měsíců na to, aby vznikl projekt, aby byl vybrán zhotovitel rekonstrukce a první třídy mohly být zařizeny.

20. ledna 2015 se konalo první kolo zápisu do první třídy. Přišlo 19 dětí, čímž požadavek minimálně 17 žáků byl splněn a úsilí o znovuotevření školy se naplno přesunulo do oblasti rekonstrukce a administrativního zajištění

Mgr. Vít Šolle

detašovaného pracoviště.

Vedle každoročních generálních rekonstrukcí jednotlivých pater jsme prováděli zanedbanou údržbu. Řešilo se narovnání podnájmů, využívání tělocvičny. Zpracovali jsme statické posouzení možnosti vybudování druhé tělocvičny nástavbou na stávající. Vyšlo negativně. Probíhala příprava výměny oken a zateplení. Realizace se dvakrát odsunula, v těchto dnech je ale před dokončením. Je hotovo stavebně technické opatření k zlepšení dopravní bezpečnosti před areálem. Každoročně probíhal úspěšně zápis do další první třídy. Ani to nepříjde samo. Škola, radnice, spolek rodičů, všichni se tomuto nejdůležitějšímu úkolu věnovali s nasazením. Letos přišlo prvňáčků na dvě třídy. Růst pracoviště se neobešel bez potíží a krizí. Smysl obecné školy jako místa, kde sousedé jsou spolužáky a spolužáci sousedy, dnes i v dospělosti, je zdrojem a silou, která pomohla vždy jít dále a věřím, že tomu tak bude i v budoucnosti. Přišel čas rozhodnutí, jak s žáky školy po absolvování I. stupně. Rodiče žáků projeví jednoznačné přání a odhodlání rozšířit projekt znovuobnovené školy i o II. stupeň ZŠ. Praha 5 proto v předstihu 19 měsíců vypověděla nájem soukromé taneční konzervatoři TCP. Důvodem je primární odpovědnost městské části za rozvoj základního školství. Tuto výpověď pak potvrdilo i zastupitelstvo a přijalo potřebná rozhodnutí pro osamostatnění školy a rozšíření základní školy o druhý stupeň. Bylo vyhlášeno výběrové řízení a prvním ředitelem se stane Mgr. Jan Horkel, který již ve škole působí jako zástupce paní ředitelky Daňhelkové. Oba oběťtě spolupracují se spolkem rodičů na uvedení snu o návratu základní školy na Žvahov v život. Seznam těch, kteří svou prací a přispěním pomáhali a pomáhají, je dlouhý. Ten příběh bude mít dobrý konec.

Mgr. Vít Šolle, zástupce starosty pro oblast školství za KDU-ČSL, kandidát na starostu

Příběh o vytrvalosti

Jak krátce charakterizovat příběh Plácku. Snad tím, že podmínkou jakéhokoli úspěšného lidského konání je důvěra. A důvěra nevzniká sama od sebe. Roste, padá, prochází zkouškami. Vyžaduje vytrvalost. A ta je osou příběhu o Plácku.

Ing. Josef Cuhra

Příběh o hledání cest

Podivné slovo. Ombudsmanka. Těžko se vyslovuje. Ale skrývá za sebou člověka, který s lidmi v bezvýhodných situacích hledá řešení a cestu.

Nechme promluvit ombudsmanku Prahy 5, PhDr. Marii Ulrichovou-Hakenovou.

PhDr. Marie
Ulrichová-
Hakenová

Můj příběh jsou příběhy lidí

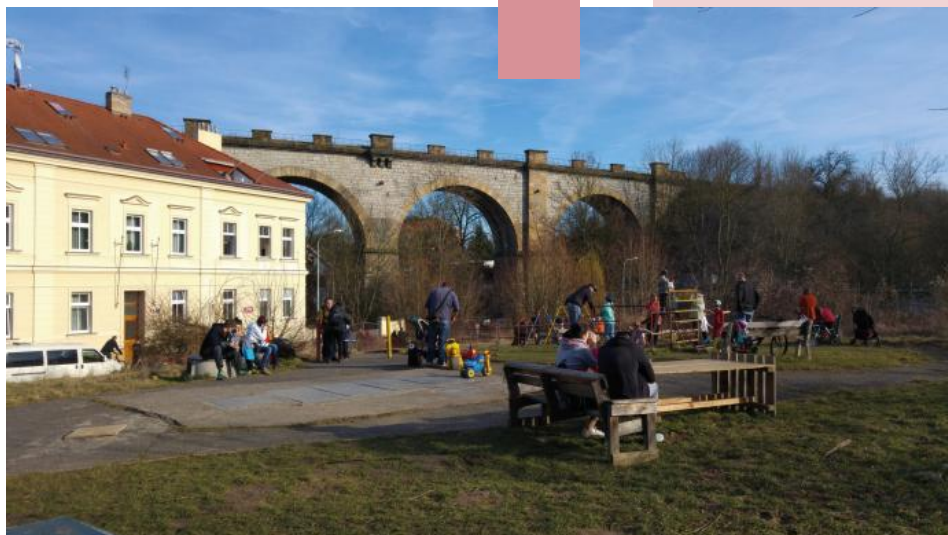
Na Praze 5 žiji téměř od narození a jsem ráda, že se na mě občané obracejí. Po dobu mé ombudsmanské činnosti jsem se seznámila s problémy a mnohými lidskými příběhy občanů MČ Prahy 5. Smyslem mé činnosti je zejména nezávisle posoudit postup úředníků při řešení žádostí občanů. Někteří přicházejí jen s drobnými nesrovnalostmi

Příběh Plácku

Na dohled druhého viaduktu pražského Semmeringu, v přírodním parku Prokopské a Dalejské údolí, leží travnatý pozemek, místními nazývaný Pláček. Od časného jara, do začátku zimy se na něm scházejí lidé. Výletníci, místní a především děti. Je přirozeným centrem setkávání.

Právě zde měly vyrůst 2 domy, stavěné společností JRD. Občané se proti tomuto zámeru stavěli již v minulém volebním období. Také samospráva se snažila konat, ale nedůrazně a tím i neúspěšně. Mezi tím bylo vydáno stavební povolení.

Po volbách na podzim roku 2014 se podařilo zápas o volný Pláček znovu rozehnat. Proces se odehrával v mnoha rovinách. V té základní – občanské. Formulací veřejného mínění, přípravou petic, stálým tlakem na samosprávu. V rovině samosprávy, především ve výborech životního prostředí, územního rozvoje a majetku, kde bylo zachování volného Plácku pojmenováno jako veřejný zájem. Věc místní občanské nespokojenosti se tedy stala správně otázkou celoměstskou. Problém měl také silný politický rozměr. Jednou z podmínek přistoupení klubu KDU a nezávislých

a neznalostmi. V takových případech není složité hledat cestu a případně zjednat nápravu nebo zlepšit vzájemnou komunikaci mezi subjekty. Věřím v solidaritu a vzájemné porozumění, které dokáže propojit lidi v jeden celek. Jsem přesvědčena, že vynaložená snaha se vyplatí ke spokojenosti všech. V takových případech mám z pozitivního výsledku upřímnou radost. Bohužel jsou ale situace velmi komplikované ať už z důvodů přístupu dotčené osoby a nebo opomenutí stanovené lhůty k nápravě. Pak je třeba ponechat konání na

nové koalici bylo jednání městské části s investorem o směně a zachování volného Plácku. To je tedy rovina třetí. Čtvrtou rovinu představovala jednání s investorem a magistrátem, která vedl tehdejší radní v oblasti majetku. Poslední, pátou rovinu procesu představuje jednání zastupitelstva městské části, které velkou většinou schválilo směnu Plácku za jiný pozemek a jeho zachování pro veřejné využití.

Téměř 3 roky práce, protažené přes 2 koaliční krize. Dnes, na konci volebního období, je odsouhlasena studie revitalizace Plácku a do konce léta mělo být území upraveno. Zřejmě se to v tomto termínu nepodaří. O důvod víc snažit se společně sunout věci kupředu i v nadcházejícím volebním období.

Doufejme tedy, že příběh Plácku, proces dlouhého společného úsilí, ve kterém KDU a nezávislí hráli důležitou úlohu toho, kdo hledá cestu, dospěje nakonec ke správnému cíli.

Ing. Josef Cuhra,
kandidát na místostarostu

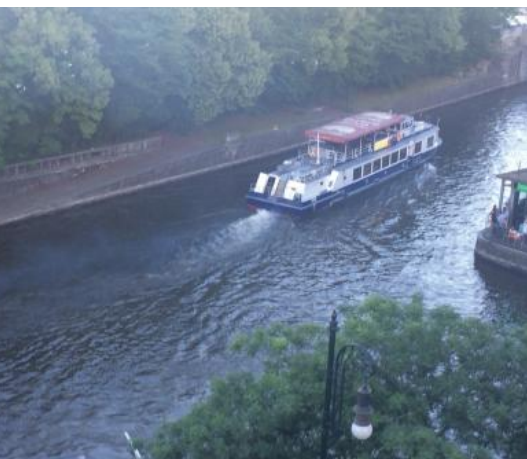
*Historie si podává ruku
s budoucností.*

soudním procesu. Samotná funkce ombudsmanky totiž nezakládá oprávnění zasahovat do probíhajících řízení, stejně tak do rozhodnutí jednotlivých úředníků. I přesto jsem přesvědčena, že tato práce má smysl. Je to cesta, jak dokázat pomoci přispět k lepšímu životu v naší městské části. Vždyť chceme-li spravedlnost, poctivost, pravdivost a slušný přístup člověka k člověku, tak máme společný cíl.

PhDr. Marie Ulrichová-Hakenová,
kandidátka na ombudsmanku

Nejenom povodeň škodí

Povodeň, která v roce 2012 zničila hřiště na Dětském ostrově, nám dala nahlédnout také do tajů kuchyně politiky, která je společnému cíli ha hony vzdána. Celkem rutinní oprava, která by mohla být provedena během 1 roku, trvala 5 let. Obstrukce a úhybné manévry s cílem zakázku komplikovat a prodražit nebraly konce. Svůj podíl na dokončení zakázky ve vhodném rozsahu a odpovídající ceně má i zastupitel KDU-ČSL Mgr. Jakub Suchel, který za ostrov vytrvale bojuje.

Zbavíme se u Ostrova kouře z parníků? Věříme, že ano. Zastupitel KDU Jakub Suchel a Spolek Zdravý Rozum zásadně přispěli ke změně lhostejného postoje radnice v jasné ne druhé plavební komoře.

Radost ze života – vytrvalost se vyplatila

Kletba ostrova konečně zlomena

V uplynulém volebním období se mi ve spolupráci s veřejností podařilo prosadit rekonstrukci Dětského ostrova v podobě přijatelné pro drtivou většinu návštěvníků. Plán, který prosazoval bývalý starosta Klíma, nerespektoval původní využití plochy a veřejnost měla oprávněnou obavu z komercializace celé plochy ostrova. Zároveň se podařilo zabráněním megalomanskému projektu ušetřit několik milionů Kč.

Pět let po povodních dostal Dětský ostrov konečně příjemnou a atraktivní tvář. Nové hrací prvky poslouží návštěvníkům všech generací i lidem s handicapem. Jistě také ocení více pítek nebo sprchový kout. Všichni, se kterými jsem o Dětském ostrově hovořil, se shodli, že rekonstrukce je povedená a současná podoba se velmi líbí. Přesto je zapotřebí takové jedinečné místo rozvíjet i nadále, nejen podle životnosti některých prvků, ale také doplňováním těch stávajících. Navrhuji návštěvníky oslovit s dotazníkem, aby sami sdělili, co se jim líbí a co by navrhovali zlepšit, a to včetně názoru na využití plochy na konci ostrova, kde se dříve nacházel mi-

Mgr. Jakub Suchel

nigolf. Bylo by škoda takové místo nechat dlouhodobě ležet ladem.

Dále se radnice musí urychleně zasadit o zpřístupnění toalet u restaurace na začátku ostrova. Ty má přitom MČ P5 v dlouhodobém pronájmu, stejně jako celý ostrov, od Povodí Vltavy, do jejichž rekonstrukce investovala přes 2 300 tis Kč. Toalety, vč. přebalovacího pultu, dříve sloužily všem bez rozdílu, nejen úzkému kruhu návštěvníků restaurace.

Majitelem ostrova je Povodí Vltavy, a MČ Praha 5 je zde v pronájmu. S jakoukoliv úpravou musí pronajímatel souhlasit. Věřím, že budoucí politická reprezentace nebude již nikdy prosazovat jiný účel využívání, než dětské hřiště, a proto chce KDU usilovat o odkup celého Dětského ostrova do vlastnictví MČ, jako je tomu např. u Střeleckého ostrova, který vlastní MČ Praha 1.

Změna vlastnictví by mohla pomoci k realizaci např. projekt „Tří lávek“ od architekta Vlada Miluniče, navrhuující propojení tří ostrovů, a to i Dětského.

Mgr. Jakub Suchel,
kandidát na místostarostu

Otevřenost nepadá sama z nebe

Otevřenost samosprávy bývá obsažena ve volebních programech všech stran. Otevřenost v praxi, to je ovšem věc jiná. Je riskantní a může být ohrožující. Příklad za všechny z roku 2014. Jako předseda výboru životního prostředí jsem navrhl na funkce místopředsedů zástupce opozice. Věc neslychaná. Problém v koalici nastal téměř okamžitě. Urovnali jsme jej v otevřeném hovoru s tehdejší starostou Klímou. Zpočátku to nebylo příjemné, ale zvládli jsme

to a rozešli jsme se velmi přátelsky. Troufám si říci, že tento precedens změnil vnímání vztahu opozice a přispěl hned na začátku funkčního období k přesvědčení, že otevřenost je možná. A tato otevřenost je podmínkou pro vnímání samosprávy jako snahy o společnou cestu a společný cíl.

Milí čtenáři. Pokud čekáte na závěr volební program v bodech, v tomto čísle novin se nedočkáte. Zkuste si jej napsat sami, podle toho, co jste si mohli v našich novinách přečíst. Možnost srovnání vám nabídneme v příštím čísle v průběhu září. Můžete se těšit na texty našich dalších kandidátů, například příběh Ing. Pavla Peterky o autobusu 123,

PhDr. Simony Švingrové, Ph.D. o aktivitách rodičů dětí ze školy Pod Žvahovem, a o plánech Jana Jelínka jak znovu přivést vodu do veřejného prostoru města. Věřím, že program KDU-ČSL a nezávislých se bude s vaší představou v mnohém shodovat.

Josef Cuhra